

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych.

Na podstawie art. 186 § 2 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie urlopów wychowawczych (Dz. U. z 1985 r. Nr 2, poz. 10, Nr 18, poz. 80 i Nr 59, poz. 302, z 1986 r. Nr 9, poz. 48, z 1987 r. Nr 3, poz. 21 i Nr 10, poz. 64, z 1988 r. Nr 3, poz. 14, z 1989 r. Nr 46, poz. 247 i z 1990 r. Nr 12, poz. 77) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 2 wyrazy „W razie likwidacji zakładu pracy” zastępuje się wyrazami „W razie rozwiązania stosunku pracy z przyczyn określonych w art. 1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie nie-

których ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298), zwanej dalej „ustawą”;

- 2) w § 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się, jeżeli wypowiedzenie stosunku pracy następuje z przyczyn, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2 ustawy. Zakład pracy na wniosek pracownicy udziela urlopu wychowawczego, jeżeli termin rozpoczęcia tego urlopu przypadałby w czasie trwania stosunku pracy.”;
- 3) w § 9 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. W razie urodzenia dziecka w czasie urlopu wychowawczego, o którym mowa w § 2 ust. 1,

pracownica może skorzystać z urlopu wychowawczego na młodsze dziecko bezpośrednio po wyczerpaniu zasiłku macierzyńskiego na to dziecko. Pozostałą część nie wykorzystanego urlopu wychowawczego na starsze dziecko pracownica może wykorzystać na zasadach określonych w § 2.”;

- 4) § 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„§ 14. Pracownica może zrezygnować z udzielonego jej urlopu wychowawczego:

- 1) w każdym czasie — za zgodą zakładu pracy,
- 2) po uprzednim zawiadomieniu zakładu pracy, najpóźniej na 30 dni przed zamierzonym terminem podjęcia pracy.

§ 15. 1. W okresie urlopu wychowawczego zakład pracy nie może wypowiedzieć ani rozwiązać stosunku pracy z pracownicą, chyba że zachodzą przyczyny uzasadniające rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownicy lub wypowiedzenie umowy o pracę następuje z przyczyn i na warunkach określonych w ustawie.

2. Okres, na który pracownicy udzielono urlopu wychowawczego, przypadający po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn określonych w ustawie, a także okres przerwy w zatrudnieniu odpowiadający okresowi urlopu wychowawczego, do którego pracownica byłaby uprawniona, gdyby stosunek pracy nie został rozwiązany z tych przyczyn, traktuje się jak okres urlopu wychowawczego w zakresie uprawnień przewidzianych w § 5, 9 i 10 pkt 1 oraz w § 18. W zakresie przewidzianym w § 17 okres ten traktuje się jak okres urlopu wychowawczego — w wymiarze do 6 lat.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego ustalają i świadczenia te wypłacają były zakłady pracy, a po likwidacji zakładu

pracy — oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

4. W razie rozwiązania z pracownicą korzystającą z urlopu wychowawczego stosunku pracy z przyczyn określonych w ustawie, zakład pracy jest obowiązany stwierdzić w świadectwie pracy okres udzielonego jej urlopu wychowawczego. Jeżeli rozwiązanie stosunku pracy z powyższych przyczyn nastąpiło w okresie ciąży lub urlopu macierzyńskiego pracownicy, zakład pracy — na żądanie pracownicy — jest obowiązany w świadectwie pracy stwierdzić ten fakt.”;

- 5) po § 15 dodaje się § 15a w brzmieniu:

„§ 15a. W razie odbywania przez pracownicę kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania pracownicy w okresie korzystania przez nią z urlopu wychowawczego, mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 53 § 1 pkt 2 i art. 66 Kodeksu pracy.”;

- 6) w § 23 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu:

„2. Nauczycielce, która w związku z przejściem na urlop wychowawczy nie mogła wykorzystać przypadającego w okresie letnich ferii szkolnych urlopu wypoczynkowego, do którego nabyła prawo — termin zakończenia urlopu wychowawczego powinien przypadać na koniec zajęć szkolnych.”

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się także do pracownic zwolnionych z pracy z przyczyn, o których mowa w ustawie powołanej w § 1, po dniu 26 stycznia 1990 r., a przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie urlopów wychowawczych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*